

[Askjær Jørgensen]

mange arbejdspladser ville kunne fås for de beløb, der nu anvendes på værfterne.

Helt givet er det, at det retfærdigste må være, at man helt undlader systemet med erhvervsstøtteordninger, da dette aldrig kan have andet end negativt slutfacit. Hver gang man opkræver 100 mill. kr. i skatter til brug for erhvervsstøtteordninger, er nettoerhvervsstøtten jo maksimalt 85 mill. kr., men opkrævningen af de 100 mill. kr. slår fuldt ud igennem som højere bruttopris for arbejdskraft generelt i Danmark.

Den stadige udhuling af det danske erhvervslivs konkurrenceevne er så resultatet. Marginalmulighederne for eksport tabses, og flere og flere af de nye arbejdspladser, der skulle oprettes, bliver ikke en realitet.

For en vestjysk politiker, der kender tekstilarbejdernes lønninger og forholdene på mange virksomheder i det jyske, er det svært umiddelbart at have den helt store medfølelse med de skibsværfter, der i årtier har været lønførende, der har haft medarbejdere med lønninger på 20-30 pct. over den jævne arbejders lønninger. Hvis vi skal blive lidt ved specielt B & W, kan man jo se på de flotte, sølvbelagte skrifter, der udsendes fra B & W gennem årene. Det er flotte skrifter med farvebilleder, også når B & W sælger traktorer på ungskuet i Herning. Jeg kender ikke til, hvordan man inden for koncernen med de forskellige salg af aktier fra den ene afdeling til den anden fordeler overskud mellem afdelingerne og de aktiebesiddere, som måske ikke er så mange, men når man ser på, hvor mange forskellige aktiviteter der eventuelt kontrolleres af enkelte aktionærer, kan man ikke befri sig for en lille orm, der hvisker om, at man ville blive grueligt belusket, hvis man fra politikerside lod skatteydere, som er tekstil- eller slagteriarbejdere, betale under en eller anden form til en koncern, som måske både er bomuldsspinderi, traktorforhandler og en hel masse andet.

Fremskridtspartiet har for længst indset, at nye veje og muligheder for danske virksomheder kunne blive nødvendige. Et af de initiativer, vi har taget i den anledning, var lovforslag nr. L 39 om eksportfrihed for elektronikindustrien. Hvis der havde været et erhvervsvenligt flertal i dette folketing, var dette lovforslag ikke blevet forkastet, og der havde været åbnet op for muligheder også for bygning af militærfartøjer. Disse forhold

kan man se dokumenteret i fremskridtspartiets betænkningsbidrag på blad nr. 588 i betænkningen afgivet den 29. marts 1979. Endvidere kan man læse i folketingets forhandlinger vedrørende behandlingen af lovforslag nr. L 39, hvis man vil have opskriften på flere arbejdspladser også i værftsindustrien.

Fremskridtspartiet har for længst indset, at det danske samfund generelt er økonomisk og beskæftigelsesmæssigt endda meget sygt. Vi har nu igennem 5-6 år herinde givet opskriften på helbredelseskuren den ene gang efter den anden. Det har der ikke været flertal for endnu. Det eneste, vi har nået herinde, er at få dokumentation for, at heller ikke den regering, der nu er dannet, kan magte det, den selv vil. Vi hørte jo, da den tiltrådte, at grundlaget var disse 6,5 mia kr. som maksimalt betalingsbalanceunderskud. Det snakkes der ikke meget om længere fra hr. Ellemann-Jensens side, og vi andre bliver naturligvis nødt til at tage det som udtryk for, at regeringen har erkendt, at den ikke magter det, den ville, og at regeringen ikke duede. Det er beklageligt for værfterne såvel som for resten af det danske erhvervsliv, at vi ikke har en regering, der magter det, den vil.

Ellemann-Jensen (V):

Fremskridtspartiet har recepten, får vi gang på gang at vide, denne gang af hr. Askjær Jørgensen. Heldigvis er kvaksalveri forbudt her i landet.

Værfternes problemstilling er jo ganske klart formuleret i det materiale, vi har fået udleveret af handelsministeriets kontaktudvalg, og som danner baggrund for dagens forespørgsel. Problemstillingen er ganske enkelt, at den nuværende kapacitet ikke kan opretholdes, at de aktuelle internationale konkurrencevilkår er meget vanskelige, og at man derfor på en eller anden måde skal sikre, at der stadig overhovedet er nogen værfter tilbage i Danmark på det tidspunkt, hvor den internationale konkurrencesituation igen bliver rimelig, og hvor en vis dansk værftsindustri så vil have en eksistensmulighed. Det er jo også på den baggrund, vi allerede i en årrække har ydet en meget betydelig støtte til dansk værftsindustri, der vel i dag er den stærkest støttede danske industrigræn. Der bliver presset på for at få udbygget den støt-